

Parlament de l'antic alumne Ivan Planas

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2014**

Barcelona, 5 de juliol del 2014

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Benvolguts graduats, rector, presidenta del Consell Social, professors, familiars i altres acompanyants,

És un honor per a mi poder dirigir-vos unes paraules aquest vespre.

Fa divuit anys, em trobava en aquesta mateixa situació; es pot dir, doncs, que ja he complert la majoria d'edat com a graduat. Suposo que això em permet fer-vos unes reflexions des de la meva experiència. Des d'aleshores he viscut una vida professional raonablement entretinguda a l'estranger, a l'empresa, a la Universitat, i ara des de fa uns anys a l'Administració. El que em fa més feliç és que encara miro endavant i no endarrere... No hi ha un camí a seguir... El camí el construïreu amb les vostres decisions. Feu-lo ben ample, perquè hi càpiga tothom.

El moment... Entre aquell moment i ara hi ha un punt de connexió important: aleshores també era una època de crisi econòmica o, si més no, de sortida d'una època de crisi. Aquella era la crisi del 93 (la de la bombolla olímpica) i ara la del 2007 (la de la bombolla immobiliària). El panorama professional es veia molt negre, i segurament ara també el veieu complicat. Ara estem en una societat més impacient, que demana canvis. Però els grans canvis necessiten molt temps per construir-se. Jo us recomanaria que no vulgueu tenir pressa; que aneu construint el vostre present dia a dia, i de sobte un dia veureu que heu arribat allà on volíeu ser. Però vigileu, potser no és com pensàveu. Els meus companys de carrera són ara gent molt diversa: uns són financers, altres comercials, altres consultors, altres cooperants, altres polítics, altres treballen al món tecnològic, altres..., fins i tot alguns són músics. Uns viuen aquí, uns allà i altres més enllà. I tinc molt clar quins han triomfat: aquells que tenen passió per la seva feina. I aquesta és la primera lliçó: tingueu passió, i quan no la tingueu, canvieu.

Els bons professionals tenen tres principis: passió, ètica i constància.

Com en tots els grups humans, molts de vosaltres teniu ganes de menjar-vos el món, i molts també teniu una sensació de por davant del món que se us presenta. Fins ara, el dia a dia us generava una sensació de confort, de guia; i sense negar l'enorme esforç que molts heu fet per arribar aquí, el risc era baix. Parlant en termes d'inversió, ara és quan us toca arriscar i jugar fort per tenir els millors guanys. I no ho dic en termes econòmics, sinó en termes de felicitat. Les decisions més importants de la vostra vida comencen ara; ara és quan heu de decidir què voleu ser, qui voleu ser, amb qui i on. Viviu la vostra vida i no la que altres volen que visqueu. Sigueu valents i constants!

A la meua vida professional els millors companys han estat aquells que gaudeixen del que fan; tant se val quina hagi estat la seva formació, el seu camí per arribar on eren. El que compta és la passió; sense ella la rutina es torna monòtona, les idees no apareixen, i el que sí que apareix és el fantasma de la incompetència.

Els economistes compartim un fet únic amb algunes altres professions: les nostres decisions afecten les persones. Però a diferència d'aquestes altres professions, les persones que es veuran afectades pels vostres actes no tindran cara ni nom, i això us demano que no ho oblideu mai. Per davant de tot, heu de tenir presents els valors de l'ètica. No n'espereu agraïment, i no defalliu si individualment més aviat us critiquen. Sigueu honestos i tingueu fe en la vostra feina, i les vostres decisions seran encertades. Des de la meua responsabilitat actual puc dir que em toca prendre decisions complicades, decidir a vegades entre alleugerir situacions complicades d'algunes persones o pensar en la sostenibilitat de tot plegat. En molts casos el que em diu el coneixement va en contra de l'opinió de molta gent. Però sempre tinc present que el que diferencia els economistes, o el que ens hauria de diferenciar, és que la nostra responsabilitat és pensar també en aquells que no s'expressen o que no poden expressar-se, i millorar el benestar de tota la societat.

És per això que crec que els tres valors estan relacionats: no podem ser bones persones si no posem passió en allò que fem i tampoc si no lluitem per aconseguir-ho.

Us faré també una reflexió sobre la vostra relació amb la universitat: durant uns anys, molt probablement no veureu gaire sentit a moltes de les coses que heu après, o tan sols seran un pur instrument per realitzar la tasca que us encomanin. Però amb el temps aprendreu a relacionar el que ens han dit grans economistes (Adam Smith, Ricardo, Buchanan, John Maynard Keynes, Robert Solow, James Mirrlees, Joseph Stiglitz, Krugman...). I en les vostres decisions veureu reflectit allò que vareu aprendre. Aquell serà el dia en què us sentireu més orgullosos d'haver estudiat a la Pompeu.

No oblideu expressar agraïment a tothom qui us ha donat suport per arribar fins aquí: els vostres familiars, professors, amics i altres companys amb els quals avui compartiu aquest acte, i a tota la societat que us ha finançat una part important dels vostres estudis. A tots ells us deu ara!

Us vull donar un missatge d'esperança: cap societat serà capaç d'avançar si no garanteix una igualtat d'oportunitats als joves, si no ofereix una oportunitat al talent. Per això, tot i que la societat no sempre és justa, us necessita per tal que contribuïu a

millorar-la i us demana que no deixeu d'intentar-ho.

Ara marxeu, ben lluny: impregneu-vos de cultura, diversitat i coneixement en aquest món globalitzat; però torneu, torneu, perquè el nostre país us necessita. Necessita que lluiteu per uns valors compartits, uns valors de compromís, de millora, d'empenta i cohesió ...

Felicitats graduats, avui és el vostre dia, i demà ja sereu el projecte del nostre país!

